

השבת של נחמן רבי נחמן מברסלב

עלון מספר תולדות ד' אופק חדש

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר נ נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת שמייני

... וישימו עליה קטורת ... (ויקרא י', א')

זוה בחינת פגם נדב ואביהוא שנכנסו למשכן להקטיר קטרת אשר לא צוה אותם (ויקרא י'), ואיתא שהפגם שלהם היה 'בגין דלא אנסיבו' [מחמת שלא התחוננו], כי הם מגדל קדשתם העצומה לא רצו להוריד עצמן לקשר גם עולמות התחוננים, וזה בחינת פגם דלא אנסיבו. ורצו לכנס למשכן לפני אל הקדשה, דהינו לקשר עצמם לה' יתברך כראוי להם, אבל לא הורידו עצמן לקשר גם התחוננים לה' יתברך, שזהו בחינת פגם דלא אנסיבו:

ועל כן היה הפגם שלהם בקטרת, שהקריבו קטרת שלא ברשות אשר לא צוה אותם, כי באמת קטרת גבה מאד מאד כידוע, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש: סליקו דקרבנא עד אין סוף, ובפרט קטרת שעולה למעלה למעלה בתכלית המעלה עד אין סוף. ואף על פי כן היה בא בתוך הקטרת חלבנה שריחה רע, שמרמז על פושעי ישראל, ובמצוה זו של קטרת הראה לנו ה' יתברך ענין הנ"ל המבאר בדברי רבנו בכמה מקומות, ובפרט במאמר "כי מרחמם ינהגם" (לקוטי מוה"ר"ן ב' - סימן ז'), שדייקא מי שהוא קדוש ביותר וגבה מאד מאד, כמו כן הוא יכול להוריד עצמו מאד מאד להגביה אפילו התחוננים המנחים בשפל המדרגה ביותר. וזהו עקר שלמות מעלתו הגבה, כי כשהוא רק למעלה למעלה ולא למטה, אין זה שלמות וכו'.

וזהו אנו רואין במצוה זו של קטרת שגבה מאד, ומחמת גודל מעלתו וקדשתו של קטרת שעולה למעלה למעלה, מחמת זה דייקא היה בא בתוך הקטרת חלבנה שריחה רע, להורות שאי אפשר לעלות למעלה למעלה כי אם כשיכולין לירד למטה למטה להעלות כל השוכני עפר לה' יתברך. כי קטרת מקשר כל העולמות לה' יתברך, אפילו מדרגות התחוננות מאד בחינת חלבנה, וזה עקר מעלת הקטרת. ועל כן קטרת מטהר גם עולם השפל הזה, עולם העשייה. ועל כן אין שום דבר שיכניע את הקליפות כמו קטרת, כי קטרת מטהר כל המקומות מהקליפות אפילו הנמוכים מאד, ומעלה ומקשר הכל לה' יתברך, כי לגדל מעלתו יכול לירד אפילו למטה...

ונדב ואביהוא שנכנסו להקטיר קטרת ולא אנסיבו, שרצו לעלות למעלה למעלה שזהו בחינת קטרת, אבל לא אנסיבו, שלא ירדו למטה לקשר גם כל העולמות התחוננים, ועל כן פגמו בהקטרת שהקריבו, כי עקר שלמות הקטרת כשמקשרין הכל לה' יתברך אפילו הנמוכים מאד, וכשארין מקריבין הקטרת בבחינה זו, הוא פגום, והרי הוא כאלו חסר חלבנה מהקטרת שאז בודאי הקטרת פסול לגמרי, כמו כן כשאין מקשרין ומעלין כל המדרגות התחוננות לה' יתברך, אז אין יכולין לכנס לפניו להקטיר קטרת.

וזהו שנאמר לאהרן אחי מות שני בניו הנ"ל: 'ואל יבא בכל עת אל הקדש', כי אם ביום הכפורים על ידי הקרבנות והקטרת וכל סדר העבודה של יום כפורים, כי ביום הכפורים אז הוא סליחת העונות, ועקר הכפרה על ידי הכהן הגדול על ידי עבודתו, כמו שכתוב: וכפר על בני ישראל וכו', ואז דייקא כשהוא מכפר על בני ישראל, ואז יכול להרים כל הפושעי ישראל, כל המנחים במדרגה שפלה ונמוכה, להרים כלם לה' יתברך, אז דייקא הוא יכול לכנס לפני ולפנים. אבל בכל השנה אסור לו לכנס לפני ולפנים, כי אי אפשר לכנס לפני ולפנים, כי אם כשיכולין לקשר ולהעלות כל הנמוכים והשפלים אליו יתברך ולטהרם כלם מעונות, אז דייקא יכולין לעלות למעלה למעלה ולכנס לפני ולפנים.

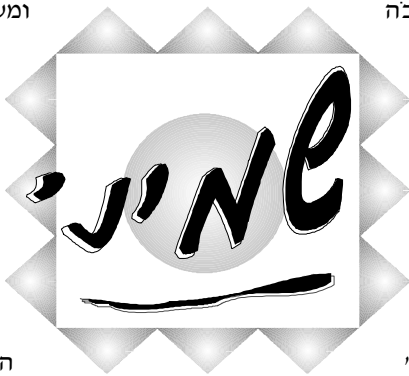
ועל כן הכהן הגדול ביום הכפורים צריך שיהיה לו אשה כמו שאמרו רבותינו ז"ל, וכמו שכתוב: "וכפר בעדו ובעד ביתו", זה בחינה הנ"ל, כי כשיש לו אשה, על ידי זה מקשר גם עולם התחונן לה' יתברך, וזה עקר עבודת יום הכפורים לקשר כל העולמות התחוננים אליו יתברך וכו'. (לקוטי הלכות - הלכות פריה ורביה ב')

מכתב

(ספר אג"י הנחל ב' - מכתב ט"ו)

כבוד עצמי ובשרי, אשר חנן אותי ה' ונתן לו לב חכם ומבין להבין ולהכיר האמת האמתי היחידי בעולם הגנוז וצפון ונעלם מעין כל, שמוריד עצמו למטה למטה עד התהום ומעלה כל העולם, כל הנפשות. מעמקי תהומות תחתיות, מתכלית תכלית הרחוק, מתכלית הגשמיות דגשמיות, עד למעלה מן המקום. מבטן שאול תחתיות - למעלה מכל הרוחניות.

אם אמנם כעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים מחמת היסורים העצומים הקשים העוברים עלי, לא עליך, אך מעצם תשוקתך וכסופיך הטובים להתקרב ולהתקשר להצדיק האמת בשביל שיקרב אותך לה' יתברך ולתורתו, כי הוא עניין גדול ועצום ונשגב, אני נכסף ומשתוקק מאד מאד למלאות רצונך לכתב לך דברים אמתיים, על-כן זירזתי עצמי למלאות רצונך ולכתב לך דברים אמתיים, דברי אמת נפלאים ותמימים.

לא דבר קטן הוא מה שכתבתי עתה כי הוא נפלאות נוראות, עיני מצפות בכל עת להתקשר אתך, בטח בה' כי לא יעזב אותך. יהי ה' עמך ויחזק את לבבך שתוסיף בכל יום לחקק בלבך אור החסד חנם שמאיר עכשיו בעולם, כי חוץ מזה הכל הבל. הזהר לזכר בכל עת שיש לנו כתפיים רחבים לסמך עליהם, כי מה היינו עושים אם לא היה לנו כח כזה ועצות כאלו, היה בלתי אפשרי לסבל מרירותא דעלמא מר ממות שאי אפשר להמתיקו כי אם על-ידי הצדיק האמת. מה נשיב לה' אשר אנו זוכים לידע מהצדיק האמת יסוד העולם שהוא ממתיק המרירות של כל העולם כלו, ובודאי החוסים בצלו ומתקרבים אליו - נמתק מהם המרירות הרבה יותר. אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לזה, ובהו תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת.

מה מאד עצמו נפלאותיו יתברך שדייקא עתה, ברבוי חשכת אפלתנו, אנו רואים צמיחת קרן ישועה, והיה כי יבצע ה' את כל מעשהו, נספר תהילות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לחיותנו לנצח. אני מצפה בכל עת לישועתך הגדולה ובהכרח שיעבר כמה מיני מניעות ויסורים על כל מי שרוצה ליגע ולהריח בריח דברי ספרי הצדיק.

צריכים להמשיך מהצדיק חכמה והתבוננות גדול עד שיזכה לשאר על עמדו תמיד כל ימי חייו ולא יניח להפיל את עצמו לעולם, כי אף-על-פי שהעיקר הוא תמימות ופשיטות גמור, אף-על-פי כן זה התמימות האמתי אי אפשר לקבל כי אם על-ידי שישקד הרבה הרבה על דלתי הבית מדרש של הצדיק האמת שהוא חכם ונבון גדול.

כשרואה אדם שיש לו עקמומיות בלבו, בפרט כשיש לו עקמומיות הרבה בלבו, אזי הוא צריך לשים עצמו כבהמה לסלק דעתו לגמרי כאילו אין לו שום דעת כלל ויסמך רק על אמונה וילך רק בתמימות ופשיטות לבד, ואזי זוכה אחר-כך לדעת גדול מאד ולפשט עקמומיות שבלבו.

ה' ישמח נפשך ויחוק רגלך שילכו בדרכי הצדיק האמת, ילכו ולא ייעפו ירוצו לעבודת ה' ולא יעו. המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו בזה ישראל דב אודעסר ובבא.

יפוצי רואא בן של אלק
ואלכי פאלאכיס, הקב"ה ...

עצות ותפילות

עצות המבורות
ספירת העומר, א-ב'}

על ידי התחזקות בשמחה בימי הפורים במחייאת כפים וברקודים, על ידי זה זוכים לקיים מצוות ספירת העמר בשלמות, ועל ידי זה זוכים לקבלת התורה בנגלה ובנסתר. היינו, הן בקיום המצוות המבורות המפורשות בתורה, הן בהבנת הדעות האמתיות המרמזות ואינן מפורשות בתורה.

כל מה שאנשים מדברים בימי הספירה,

אינם מדברים רק מעניין ספירת היום. והאדם המבין, היינו מי שהוא יודע ומבין אמת בסודות התורה ובחכמת הקבלה והוא יודע באמת מה מרמזת ספירה של כל יום, כאשר יקשיב בשלמות, ישמע שמדברים רק מעניין הספירה של אותו יום.

... וזכני ברחמיך הרבים, לקיים מצוות ספירת העומר בקדשה ובטהרה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, עם כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצוות התלויות בה. ועל ידי זה נזכה להכניע ולשבר ולעקור ולבטל קליפת המן עמלק מן העולם. (לקוטי תפילות א' - תפילה י')

סיפור

ספר ימי מוהר"ת חלק ב' - סימנים לח"ט

... אחר כך נתעכבתי לשבת שם בטשערין בשבת פרשת יתרו, וגם כבוד רבי יודיל נתעכב בטשערין ובליל שבת לא אכל עמי בבית רבי יעקב יוסף, כי-אם באכסניא שלו שהיא אצל רבי דב תמיד ובליל שבת שמחנו בעזרת השם יתברך ורקדנו לכבוד שמחת שבת קדש וביום אכל עמי גם רבי יודל וברוך השם היה הכל על נכון שמחה ושלום, וגם במוצאי שבת רקדנו בעזרת השם יתברך:

... לט והנה בכל הימים האלה היה דעתי נבון ומבלבל בכל פעם בעניין הנסיעה לארץ ישראל, ולא יכלתי להכריע דעתי כלל מעצם מניעות המח, שהיו בדעתי כמה בבלולים כאילו אי אפשר לי לבוא לשם חס ושלום, הן מחמת מניעות הממון וסכנות הדרך מחמת כבוד מלחמות הגרעקין (היונים) שנשמע אז, הן מחמת שארי מניעות שבדעתי שהחלישו את דעתי בכל פעם שאי אפשר לי לבוא לשם חס ושלום וכבר הייתי מוכן לנסוע בימי אלול שנת תקי"פ זה שנה ומחצה וכבר הייתי באדעס ונתתי אדרוף (דמי קדימה) באדעס על בילעט (כרטיס) ונסגתי אחור מחמת מניעות כאלה אבל דרכנו לבלי להניח את הרצון לעולם כפי אשר קבלנו מפיו הקדוש ומפי ספריו הקדושים על כן כל מה שהמניעה נתגברה עלי יותר, ובפרט מניעות המח שזה עיקר המניעה, כל מה שהתגבר ביותר נתגברתי ברצון חזק יותר ויותר.

אבל עדיין לא היה דעתי צלולה בעניין זה ולא ידעתי בעצמי להכריע דעתי, לפעמים נגמר בדעתי לנסוע

בדאי, ולפעמים להפוך, ולפעמים הייתי מספק בלי הכרעה אך נתיישבתי בכל פעם מה לי לבלבל דעתי לעת הזאת, לעת עתה אני כאן ואני צריך לנסוע מעיר הזאת לעיר הסמוכה הצריכה לי, ומה לי לדאוג ולחשוב על יום מחר, כשיגיע העת שאצטרך ליסע לאדעס אז אתיישב בדעתי, וגם אז אין צריכין ישוב גדול כי לאדעס אוכל לנסוע אפילו אם חס ושלום לא אסע לשם רק כשאהיה אם ירצה השם באדעס שם אתיישב או לחזר לביתי או לנסוע על הספינה.

וכל זה הכרחתי לישיב בדעתי פעמים הרבה אין מספר, כדי להשקיט רדיפת מחשבתי שהייתה טרודה ומבלבלת בכל פעם בעניין זה ובכל פעם שהייתי צריך לנסוע ממקום למקום היו לי ספקות גדולות, כי באמת לאמתו כל עיקר נסיעתי מביתי בשעה ראשונה היה רק כדי לסבב בין אנשי-שלומנו לקבץ איזה סך על הוצאות ולנסוע משם לאדעס אולי אזכה לבוא לארץ

אחינו
בית ישראל
הרמז נא
בבל טניני הדיאר
חשבון 7-2255-89

ישראל אך מגדל מניעות המח שבלבבי הכרחתי לומר ללבי שלעת עתה איני נוסע רק למקום זה, כי אפילו בלי הנסיעה לארץ ישראל אני צריך על כל פנים לעת עתה לנסוע לאומאן וכשבאתי לאומאן באמת הייתי מספק אם לנסוע להלן והכרחתי לנסוע ואחר כך כשנסעתי מאומאן הייתי מספק הרבה גם בטיראוויצע אם לנסוע כלל עתה לאנשי שלומנו לגדל קלקול הדרך וההוצאה רבה והשכר מועט, כי השעה דחוקה בעולם מאד, והשם יתברך עזר לי בכל פעם ונסעתי לטשערין והנה כבר חדלו הספקות אם לנסוע הסביבות שלאנשי-שלומנו כי כשהגעתי לטשערין בודאי אני מוכרח להיות במדבדיבקא ובקרימינטשאק וכו', ולא אשוב לביתי עד שאהיה שם אבל עדיין היה לבי חלוק אם לנסוע לאדעס:

שיחות

ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך

...השם יתברך הציל אותנו מכל הגויים, ראינו בפלאות כאלה, מה שראינו שהשם יתברך עושה לנו ועם הגויים, מלא מתנות. אני זוכר איך שהאימא היה לה פחד מהגויים שיהרגו אותנו ואת זרענו, והשם יתברך {ריחם עלינו}, נפל עליהם פחד והם נפלו ונפלו, אינני יודע לאן ואיך נפלו, הם היו חזקים כל כך והיה להם נשק הרבה, והשם יתברך עשה אתנו נסים ונפלאות, אנחנו היינו ילדים קטנים, אנחנו לא יודעים מה זה מלחמה, והשם יתברך עשה עמנו נפלאות כאלה, הם נפלו ונפלו, נפלאות כאלה שלא רואים, אמהות וילדים קטנים נצלו, וניצולים מן הגויים, איך? ככה היה כמה פעמים, בכל דור ודור עשה עמנו השם יתברך נסים כאלה, שהגויים נפלו עלינו, ואנחנו נצלנו מהם ומהנשק שלהם, היה פחד גדול עלינו ועל זרעינו ועל המשפחות ועל כל היהודים, היינו בצרה גדולה, והשם יתברך ריחם עלינו, נצלנו, והגויים נאבדו. איך? ילדים קטנים יודעים לחחום? אנחנו ראינו שאנחנו נתרחקנו מן התורה ומן הקדושה מאוד, ואיך נהיה ניצולים מן הגויים? והשם יתברך ברחמינו על כל העולם, ריחם עלינו ועל זרעינו, אי אפשר להבין את זה בשום אופן, ילדים קטנים שנולדו בערך חודש, שני חודשים, נצלנו מן הגויים! אנחנו היינו בצרה גדולה, אנחנו וזרעינו ומשפחתנו, וכולנו היו נאבדים לגמרי, כי איך אפשר להינצל מרוצחים כאלה? והשם יתברך הוא עשה נסים ונפלאות כאלה, אנחנו נשארנו, והם נאבדו, עם הנשק שלהם...

לא היה שום תקווה להינצל מן הגויים, והשם יתברך עשה נפלאות גדולות, הם כולם נפלו, ואנחנו נשארנו, אנחנו וזרעינו ניצלנו, ילדים קטנים ולא ידעו לחחום וניצלנו, והם נאבדו, אבל אחרי כל הנסים השם יתברך הראה לנו, אנחנו היינו במדבר והיה רעבון, לא לחם ולא לשותות, ולא אנשים ולא חכמים...

השם יתברך הציל אותנו מהם, אנחנו חיים וקיימים, והם נאבדו, אנחנו לא צריכים ליפול בידיהם, לא היה שום דרך הטבע איך להינצל, היה להם נשק, ואנחנו - לא היה לנו כלום, כל העולם נתנו להם נשק, ואנחנו לא היה לנו נשק, היה ילדים קטנים. הם כולם נאבדו, ואנחנו חיים וקיימים, מה אני ראיתי, זקן יותר ממאה שנים, אני חי, והם נאבדו...

אחינו בית ישראל

- וְנַהַר יוֹצֵא מַעְדָן: זֶה כְּחֹנֵת צְדִיק יוֹסֵד עוֹלָם (לקוטי מוהר"ן ב', ס"ו)
- וְנַהַר יוֹצֵא מַעְדָן: הוּא כְּחֹנֵת שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפֹל, מְשׁוּלֵשׁ, מְרֻבֵּעַ, שְׁהוּא כְּחֹנֵת הַשִּׁיר שֶׁלְעֵתִיד (לקוטי מוהר"ן ב', ח')
- י, י"ק, י"ק"ו, י"ק"ק: הוּא כְּחֹנֵת שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפֹל וכו', כְּמוֹבֵא בְּחִיקוּנִים (חִיקוּן כ"א), שְׁהוּא עוֹלָה כּוֹלוֹ ע"ב
- וּבַחֲזוֹן זֶה הַשֵּׁם שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, מְלוּבֵשׁ וּמְשׁוּתָף שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ (לקוטי מוהר"ן ב', ס"ו)
- נַחַּ נְחָמְ נְחָמֵן מֵאֲמֵן בְּגַמְרִיָּה קַטְנָה עִם הַכוֹלֵל, עוֹלָה ע"ב

מכל המאמרות הקדושות האלו, מוכן כבירור שהנהר היוצא מעדן, הוא הצדיק יוסף עולם שהוא רבינו נחמן זיע"א, הוא בעצמו השיר פשוט, כפול, משולש, מרובע שיתער לעתיד, כמובא בחיקוני זוהר.

סגולה נפלאה להגיד ולשיר
נַחַ נְחָמְ נְחָמֵן מֵאֲמֵן
לזכות לכולל הישועות

מערכת 054-8484486 / 054-8429006
מכתבים ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89
שידוכים 02-5824048 (13:00-15:00)
אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון העולנים www.nanach.org/parsha

מוקדש לרפואה שלימה של
מוניק אילנה בת בלרה, הי"ו